

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 32.947/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 29 januari 2002 door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende de erkenning van kopers en exploitanten van hout overeenkomstig artikel 79 van het Bosdecreet van 13 juni 1990", heeft op 18 juni 2002 het volgende advies gegeven :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Artikel 79, eerste lid, van het bosdecreet van 13 juni 1990 bepaalt dat niemand zonder voorafgaande, schriftelijke erkenning beroepsmatig als koper of exploitant kan optreden in de openbare bossen. Luidens het tweede lid van dat artikel 79 stelt de Vlaamse regering de voorwaarden en de procedure van die erkenning vast, na de Vlaamse Hoge Bosraad te hebben gehoord.

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering strekt ertoe uitvoering te geven aan die laatste bepaling.

2. De ontworpen regeling kan in grote lijnen worden samengevat als volgt.

In hoofdstuk I van het ontwerp worden een aantal begrippen gedefinieerd die verder in het ontwerp worden gebruikt (artikel 1), en wordt het toepassingsgebied van het ontworpen besluit omschreven (artikel 2).

In hoofdstuk II worden de voorwaarden bepaald waaronder natuurlijke personen en rechtspersonen kunnen worden erkend, hetzij als exploitant (artikel 3), hetzij als koper (artikel 4).

Hoofdstuk III van het ontwerp heeft betrekking op de erkenningsprocedure. Er wordt voorzien in de oprichting van een erkenningscomité, een comité van beroep en een ondersteunend secretariaat (artikelen 5 tot 8). Voorts wordt bepaald hoe het aanvraagdossier voor de erkenning moet worden samengesteld (artikelen 9 en 12). Daarbij wordt in een bijzonder regime voorzien voor erkende beschutte werkplaatsen, erkende sociale werkplaatsen en erkende terreinbeherende natuurverenigingen (artikel 10). Aan de bevoegde minister wordt opgedragen een lijst op te stellen van buitenlandse erkenningen van kopers en exploitanten van hout die als evenwaardig moeten worden beschouwd met de erkenning verleend overeenkomstig het ontworpen besluit (artikel 11). Voorts wordt in dit hoofdstuk de aanvraagprocedure geregeld (artikelen 13 tot 18), wordt bepaald dat aan de erkende koper of exploitant een erkenningsnummer en een exploitatiekaart zal worden gegeven (artikel 19), en wordt een procedure bepaald voor de aanpassing, de hernieuwing of de verlenging van de erkenning (artikelen 21 tot 23).

Hoofdstuk IV van het ontwerp heeft betrekking op de controle en het toezicht op de erkende kopers en exploitanten (artikelen 24 en 25). Er wordt voorzien in een beroepsprocedure tegen de beslissingen welke het erkenningscomité terzake treft (artikelen 26 en 27) en in de mogelijkheid om administratieve sancties (waarschuwing, schorsing en intrekking van de erkenning) op te leggen (artikelen 28 tot 30).

De hoofdstukken V en VI ten slotte bevatten respectievelijk een wijzigingsbepaling (artikel 31) en slotbepalingen (artikelen 32 en 33).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. Het eerste lid van de aanhef moet worden geredigeerd als volgt :

"Gelet op het bosdecreet van 13 juni 1990, inzonderheid op artikel 79, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999;"

2. In een nieuw tweede lid van de aanhef moet een verwijzing worden opgenomen naar het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de presentiegelden en vergoedingen van adviesorganen : artikel 31 van het ontwerp voorziet in een wijziging van dat besluit.

3. De verwijzing, in het derde lid van de aanhef (dat het vierde lid wordt), naar het advies van de Inspectie van Financiën, moet worden vervangen door een verwijzing naar de akkoordbevinding van de Vlaamse minister bevoegd voor de Begroting van 24 januari 2002.

4. Het vierde lid van de aanhef, dat betrekking heeft op het advies van de Raad van State, moet worden vervangen door de volgende leden (die het vijfde en het zesde lid zullen vormen) :

"Gelet op de beslissing van de Vlaamse regering over het verzoek aan de Raad van State om advies te geven binnen een termijn van een maand;

Gelet op advies 32.947/3 van de Raad van State, gegeven op 18 juni 2002, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;"

Artikel 1

1. In de bepaling sub 1° wordt, voor de definitie van de term "koper", verwezen naar de "artikelen 5 en 6" van het besluit van de Vlaamse regering van ... houdende de werkwijze en de voorwaarden inzake de openbare verkopeningen van hout afkomstig uit openbare bossen. In het ontwerp van dat besluit, waarover de Raad van State op 12 februari 2002 advies heeft gegeven onder nummer 31.790/3, wordt voor de omschrijving van het begrip "koper" verwezen naar de "artikelen 6 en 7" van het ontworpen besluit. De stellers van het ontwerp zouden moeten nagaan of de verwijzing in artikel 1, 1°, van het voorliggende ontwerp, niet moet worden aangepast.

2. Luidens de bepaling sub 3° moet, voor de toepassing van het ontworpen besluit, onder "minister" worden verstaan "de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu". Artikel 6, § 1, III, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen rangschikt de aangelegenheid van "de bossen" onder "(landinrichting en) natuurbehoud". In de ontworpen bepaling zouden derhalve de woorden "bevoegd voor het leefmilieu" beter worden vervangen door "bevoegd voor het natuurbehoud" of, concreter nog, door "bevoegd voor de bossen".

3. In het 4° wordt, voor de definitie van de term "erkenningcomité" een opsomming gegeven van de onderscheiden bevoegdheden van dat comité.

.../...

Het bedoelde erkenningscomité wordt opgericht bij artikel 5 van het ontwerp, de samenstelling ervan wordt bepaald in artikel 6 van het ontwerp en de bevoegdheden ervan worden vermeld in de artikelen 11 tot 17, 19, § 2, 20 tot 22, 24, 25 en 28. De bepaling van artikel 1, 4°, is derhalve overbodig en kan beter worden weggelaten.

Artikel 2

Volgens paragraaf 2 van dit artikel is het ontworpen besluit niet van toepassing op kopers en exploitanten die jaarlijks een hoeveelheid hout kopen of exploiteren kleiner dan 50 m³ "per adres".

Gevraagd naar de betekenis van de woorden "per adres", heeft de gemachtigde van de regering de volgende toelichting verstrekt :

"Hier werd een term gezocht die zowel de begrippen «per domicilie» als «per zetel» dekt. Het is bv. niet de bedoeling dat een familiebedrijfje 3x 50 m³ hout exploiteert per jaar, telkens onder een andere naam, zonder dat de vennoten van dat bedrijfje erkend zijn".

Uit die toelichting blijkt dat met de toevoeging van de woorden "per adres" wordt beoogd het voorschrift van artikel 2, § 2, te verduidelijken en misbruiken te voorkomen die erin bestaan dat eenzelfde koper of exploitant, zonder erkend te zijn, (op een of andere verdoken wijze) meer dan 50 m³ hout koopt of exploiteert. Het is zeer de vraag of de toevoeging van die woorden daartoe inderdaad kan bijdragen en of ze integendeel niet eerder onduidelijkheid creëert.

Artikel 3

1. In paragraaf 1 worden de vereisten opgesomd waaraan natuurlijke personen "die erkend willen worden als exploitant" moeten voldoen.

.../...

Met uitzondering van de onder 1° vermelde voorwaarde inzake het aantonen van de nodige bosbouwtechnische kennis en ervaring, gaat het om voorwaarden waarvan het vervuld zijn niet kan worden nagegaan op het ogenblik van het onderzoek van de erkenningsaanvraag : het gaat met name om voorwaarden inzake het in acht nemen van de nodige veiligheidsvoorzieningen bij de exploitatie, inzake het nakomen van de sociale verplichtingen en van de voor de sector relevante collectieve arbeidsovereenkomsten, enz. ⁽¹⁾. Verscheidene van de opgesomde vereisten zijn m.a.w. veeleer voorwaarden om "erkend te blijven", dan voorwaarden om "erkend te worden".

De inleidende zin van paragraaf 1 zou derhalve beter worden geredigeerd als volgt :

"Om erkend te worden en erkend te blijven als exploitant moeten natuurlijke personen voldoen aan de volgende vereisten :".

Deze opmerking geldt eveneens voor de inleidende zin van paragraaf 2, en voor de inleidende zinnen van artikel 4, §§ 1 en 2.

2. Luidens de inleidende zin van paragraaf 1, 3°, is een van de erkenningsvoorwaarden dat de betrokkenen "zich akkoord verklaren met een verklaring, opgesteld door het erkenningscomité, die minstens ... (een aantal) verbintenissen bevat". Luidens het tweede lid van die bepaling sub 3° "(kan) het erkenningscomité ... steeds wijzigingen aanbrengen aan de verbintenissen die opgenomen worden in die verklaring", en "(zullen) die wijzigingen ... worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad".

⁽¹⁾ Naar de vorm bestaan die voorwaarden er weliswaar in dat de aanvragers zich moeten "akkoord verklaren" met de bedoelde verplichtingen of zich "ertoe verbinden" ze na te leven, maar, zoals blijkt uit de toelichting verstrekt door de gemachtigde van de regering, is het de bedoeling dat, bij niet-naleving van de verplichtingen waarmee de betrokkenen zich akkoord verklaren of waartoe ze zich verbinden, de erkenning kan worden geschorst of ingetrokken met toepassing van artikel 28 van het ontworpen besluit.

Die regeling komt erop neer dat aan het erkenningscomité verordenende bevoegdheid wordt verleend. Volgens artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is het maken van de verordeningen die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn in beginsel zaak van de regering. Artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 voorziet in de mogelijkheid om, in afwijking van die principiële regeling, verordenende bevoegdheid te delegeren aan een minister. Een delegatie van verordenende bevoegdheden aan andere overheden dan een minister, zoals te dezen aan "het erkenningscomité", dat niet de bijzondere verantwoordelijkheid te dragen heeft welke de bijzondere wet op de ministers legt, kan slechts worden aanvaard indien het gaat om louter bijkomstige maatregelen, zoals bijv. het vaststellen van een formulier ⁽²⁾.

De bepalingen op grond waarvan het erkenningscomité de bedoelde verklaring kan opstellen en eventueel wijzigen, moeten derhalve uit het ontwerp worden weggelaten.

De in 3°, eerste lid, a) tot h), bedoelde "verbintenissen" zouden overigens beter rechtstreeks worden geredigeerd als voorwaarden om erkend te blijven. De overige bepalingen van het ontwerp waarin wordt verwezen naar de "verklaring" bedoeld in artikel 3, § 1, 3°, of waarin wordt voorgeschreven dat de aanvragers "zich ertoe (moeten) verbinden", moeten dan dienovereenkomstig worden aangepast.

3. Luidens artikel 3, § 1, 3°, eerste lid, h), mogen erkende exploitanten "enkel werken met biologisch afbreekbare oliën en milieuvriendelijke brandstoffen".

Met betrekking tot die bepaling heeft de gemachtigde van de regering verklaard dat de woorden "en milieuvriendelijke brandstoffen" moeten worden weggelaten.

⁽²⁾ Zie bijv. artikel 12 van het ontwerp waarbij aan het erkenningscomité wordt opgedragen modelformulieren op te stellen waarin de in artikel 9, § 1, van het ontwerp bedoelde documenten zijn opgenomen.

4. De verwijzing, in paragraaf 2, 4°, naar "artikel 3, § 1, 4°", moet kennelijk gelezen worden als een verwijzing naar "artikel 3, § 1, 3°". Hiervoor geldt dan ook opmerking 2, hiervóór.

Artikel 4

Luidens paragraaf 2, 2°, geldt, voor rechtspersonen die willen erkend worden als "koper", de voorwaarde dat minstens één lid van het orgaan of één natuurlijke persoon die de vennootschap kan verbinden, de nodige bosbouwtechnische kennis en ervaring moet kunnen aantonen met betrekking tot de "exploitatie" van bossen. De relevantie van die voorwaarde ontgaat de Raad van State, des te meer daar diezelfde voorwaarde niet wordt gesteld voor een natuurlijke persoon die wil worden erkend als koper (paragraaf 1 van artikel 4), enerzijds, en daar in paragraaf 2, 4°, wordt bepaald dat voor rechtspersonen - net zoals voor natuurlijke personen - de voorwaarde geldt dat ze voor de uitvoering van bosexploitatiewerkzaamheden een beroep moeten doen op erkende exploitanten, anderzijds. De bepaling van paragraaf 2, 2°, lijkt derhalve te moeten worden weggelaten.

Artikel 5

Gelet op de opmerking die hiervóór werd gemaakt met betrekking tot artikel 1, 4° (opmerking 3 bij artikel 1), dienen in artikel 5 de woorden "zoals bedoeld in artikel 1, 4°," te worden weggelaten.

Artikel 6

In dit artikel worden de samenstelling en de werking van het erkenningscomité geregeld.

De vraag rijst of de ontworpen bepalingen niet moeten worden aangevuld met een regeling inzake de wijze van beraadslaging van het comité, naar analogie van wat voor het comité van beroep wordt bepaald in artikel 7, § 4, van het ontwerp.

Artikel 7

1.1. Luidens paragraaf 1 van dit artikel maakt zowel "één vertegenwoordiger van de openbare boscijenaars", als "een vertegenwoordiger van de besturen van openbaar boscijendom" deel uit van het comité van beroep.

Volgens de gemachtigde van de regering moet er, naar de bedoeling van de stellers van het ontwerp, slechts één dergelijke vertegenwoordiger van eigenaars van een openbaar bos in het comité van beroep zitting hebben. De woorden "een vertegenwoordiger van de besturen van openbaar boscijendom" moeten volgens hem dan ook worden weggelaten.

1.2. Nog luidens paragraaf 1 moet o.m. "een privé-eigenaar, voorgesteld door de Vlaamse Hoge Bosraad", deel uitmaken van het comité van beroep. Aangezien de ontworpen regeling uitsluitend betrekking heeft op openbare bossen ⁽³⁾ en in het erkenningscomité geen "privé-eigenaar" zitting heeft, is het de Raad van State niet duidelijk waarom een privé-eigenaar als lid van het comité van beroep moet worden aangewezen.

2. Volgens de tweede volzin van paragraaf 4 "(is) de voorzitter van het comité van beroep ... stemgerechtigd en heeft (hij) één stem". De woorden "en heeft één stem" zijn overbodig en kunnen dus beter worden weggelaten.

3.1. Paragraaf 5 van artikel 7 regelt de toekenning van een vergoeding voor reis- en verblijfkosten en van een zitpenning (lees : presentiegeld) voor de leden van zowel het in artikel 6 bedoelde erkenningscomité, als het in artikel 7 bedoelde comité van beroep. De ontworpen regeling zou derhalve beter worden opgenomen in een afzonderlijk artikel in plaats van in artikel 7.

⁽³⁾ Artikel 79 van het bosdecreet, dat rechtsgrond biedt voor het ontworpen besluit, geldt uitsluitend voor de openbare bossen. Dienovereenkomstig wordt in artikel 1, 1° en 2°, van het ontwerp, bij de definitie van "koper" en "exploitant" uitdrukkelijk gepreciseerd dat het gaat om personen die optreden op openbare verkopen van hout "van openbare bossen" of die "in een openbaar bos" hout vellen, bewerken of uitslepen.

3.2. Nog in paragraaf 5 wordt verwezen naar het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de presentiegelden en vergoedingen van adviesorganen, "gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 20 juni 1980 (sic), 3 september 1986 en 29 juni 1987". De verwijzing naar die wijzigende besluiten moet worden weggelaten, tenzij het de bedoeling zou zijn dat de regeling waarnaar verwezen wordt, toepassing vindt zoals ze geldt op het ogenblik van de verwijzing, en dat latere wijzigingen ervan niet in aanmerking mogen worden genomen.

Artikel 9

1.1. Luidens paragraaf 1, 2°, moet het aanvraagdossier een afschrift bevatten van de oprichtingsakte van de vennootschap "en van de eventuele wijzigingen hieraan gedurende de laatste vijf jaar".

Het is niet duidelijk waarom alleen de wijzigingen van "de laatste vijf jaar" moeten worden meegedeeld. Allicht kan beter worden voorgeschreven dat "de actuele versie van de statuten" moet worden meegedeeld.

1.2. Wat betreft de verwijzing, in paragraaf 1, 4°, naar de "verklaring zoals beschreven in artikel 3, § 1, 4° (bedoeld is kennelijk : artikel 3, § 1, 3°)", wordt verwezen naar opmerking 2 bij artikel 3 van het ontwerp hiervóór.

In de bepaling van paragraaf 1, 4°, moeten voorts de woorden "vermeld onder artikel 9, § 1, 1°, littera b, c en f" worden vervangen door "vermeld in 1°, a), b) en e)".

1.3. In paragraaf 1, 6°, a), moeten de woorden "vermeld onder artikel 9, § 1, 1°, littera b, c en f" en "het onder artikel 9, § 1, 6°, b) vermelde" worden vervangen door respectievelijk "vermeld in 1°, a), b) en e)" en "het onder b) vermelde".

1.4. In paragraaf 1, 8°, moeten de woorden "vermeld onder artikel 9, § 1, 1°, littera b, c en f" worden vervangen door "vermeld in 1°, a), b) en e)".

.../...

1.5. Wat betreft de verwijzing, in paragraaf 1, 9°, naar de wet van 8 augustus 1997 betreffende het Centraal Strafregister, moet worden opgemerkt dat de bedoelde bepaling van die wet nog niet is in werking getreden.

In elk geval dient enkel naar de betrokken bepalingen van het Strafwetboek te worden verwezen, zonder vermelding van wetten die deze bepalingen hebben gewijzigd (zie opmerking 3.2 bij artikel 7).

2. In de inleidende zin van paragraaf 2 moeten de verwijzingen naar "artikel 9, § 1, 6°, a)" en "artikel 9, § 1, 6°, b)" worden vervangen door verwijzingen naar "§ 1, 6°, a)" en "§ 1, 6°, b)".

Artikel 10

1. In paragraaf 1 van dit artikel moet de datum "14 juli 1999" worden vervangen door "14 juli 1998", en dienen de woorden "het onder artikel 9, § 1, 6°, b) in te dienen" te worden vervangen door "het onder artikel 9, § 1, 6°, b), bedoelde attest in te dienen".

2. In paragraaf 2 wordt ten gunste van erkende terreinbeherende natuurverenigingen voorzien in een afwijking wat de samenstelling betreft van het in te dienen dossier voor het aanvragen van een erkenning als koper of exploitant.

Volgens de gemachtigde van de regering treden terreinbeherende natuurverenigingen evenwel "nooit beroepsmatig op als kopers of exploitanten van hout afkomstig uit openbare bossen". Als die toelichting juist is, behoeven de bedoelde natuurverenigingen geen erkenning en hoeft er dus voor hen ook niet in een afwijkende erkenningsregeling te worden voorzien. Paragraaf 2 van artikel 10 moet dan uit het ontwerp worden weggelaten.

Artikel 11

In paragraaf 2, 2°, moeten de woorden "bedoeld in artikel 11, § 1" worden vervangen door "bedoeld in § 1".

Artikel 12

In dit artikel moet worden gepreciseerd dat de erin vermelde modelformulieren bestemd zijn "voor het aanvragen van de erkenning als koper of exploitant", en moet worden bepaald, niet dat in die formulieren de in artikel 9, § 1, verplichte documenten "opgenomen zijn", maar dat in die formulieren melding wordt gemaakt van (of wordt verwezen naar) de documenten bedoeld in artikel 9, § 1.

Artikelen 13 en 14

Deze artikelen hebben betrekking op het indienen en het onderzoek van de erkenningsaanvraag door het erkenningscomité.

Luidens artikel 13 moet het aanvraagdossier tot erkenning per aangetekend schrijven worden toegestuurd aan het secretariaat (van het erkenningscomité).

Artikel 14, § 1, bevat een regeling in verband met de "onvolledigheid" van het aanvraagdossier. Uit de eerste volzin van paragraaf 3 kan worden afgeleid dat een dossier onvolledig is indien het niet alle stukken bevat vermeld in artikel 9 van het ontwerp. Wanneer het dossier onvolledig wordt bevonden, wordt de aanvrager daarvan in kennis gesteld en wordt hem de mogelijkheid geboden zijn dossier te vervolledigen. Indien na de toezending van de aanvullende stukken wordt vastgesteld dat het dossier nog steeds onvolledig is, wordt de aanvraag geweigerd. Volgens de toelichting verstrekt door de gemachtigde van de regering, kan de aanvrager in dat geval de aanvraagprocedure herbeginnen door de toezending van een nieuw aanvraagdossier.

Paragraaf 2 van artikel 14 heeft betrekking op de hypothese dat de aanvraag "onontvankelijk" wordt bevonden. Zoals kan worden opgemaakt uit de eerste volzin van paragraaf 3 en zoals wordt bevestigd door de gemachtigde van de regering, wordt het dossier geacht onontvankelijk te zijn, hetzij wanneer het onvolledig is, hetzij wanneer het niet - overeenkomstig het voorschrift van artikel 13 van het ontwerp - bij aangetekend schrijven aan het secretariaat wordt toegezonden. De aanvrager wordt van de niet-ontvankelijkheid van het dossier in kennis gesteld binnen 30 dagen vanaf de datum van ontvangst van de aanvraag.

Paragraaf 3 van artikel 14 ten slotte bepaalt dat het aanvraagdossier ontvankelijk wordt verklaard indien het volledig is en per aangetekend schrijven is toegestuurd aan het secretariaat. In die paragraaf wordt voorts bepaald dat het erkenningscomité, binnen 30 dagen vanaf de datum van ontvangst van de aanvraag, de aanvrager in kennis stelt van het al dan niet ontvankelijk zijn van de aanvraag. Bij gebrek aan een kennisgeving binnen die termijn wordt de aanvraag geacht ontvankelijk te zijn.

Er moet vooreerst worden opgemerkt dat het ontworpen artikel 14 niet logisch is gestructureerd : het eerste onderzoek van de ingekomen aanvraag (het onderzoek naar de ontvankelijkheid en de volledigheid) zou inzonderheid moeten worden geregeld in paragraaf 1 van artikel 14, en niet in paragraaf 3, zoals thans het geval is.

Voorts lijkt het onderscheid dat wordt gemaakt tussen de volledigheid en de ontvankelijkheid van het dossier weinig zin te hebben. Letterlijk genomen zou immers de vaststelling dat het dossier niet volledig - en dus niet ontvankelijk - is, er aanleiding toe zijn dat de aanvrager tweemaal wordt aangeschreven : een eerste maal om hem te melden dat het dossier onontvankelijk is omdat het onvolledig is (toepassing van paragraaf 2 van artikel 14); een tweede maal om hem mee te delen welke de "vastgestelde onvolledigheden" zijn (toepassing van paragraaf 1 van artikel 14). Vooral de mededeling dat het dossier niet ontvankelijk is omdat het niet bij aangetekend schrijven is toegezonden, zou van een extreem formalisme getuigen : er wordt dan aan de aanvrager immers meegedeeld dat het secretariaat het dossier heeft "ontvangen", maar dat het toch "onontvankelijk" is wegens de manier waarop het werd verzonden (gewone brief, in plaats van aangetekende brief). Het onderscheid tussen "onvolledigheid" en "niet-ontvankelijkheid" en het voorschrift inzake het toezenden van het dossier bij aangetekend schrijven zouden dus beter worden weggelaten. Meteen zou dan ook de impliciete

.../...

erkenning van de ontvankelijkheid (paragraaf 3, laatste volzin), die alleen maar kan werken indien er een vaste datum van toezending van het dossier is, weggelaten moeten worden : met dergelijke impliciete beslissingen is de rechtszekerheid immers niet gediend.

Artikel 13 zou derhalve moeten worden weggelaten en artikel 14 (dat artikel 13 wordt) zou volledig moeten worden omgewerkt in de zin als hiervóór aangegeven.

Artikel 19

Luidens dit artikel krijgt de aanvrager een "erkenningsnummer" en jaarlijks een "exploitatiekaart", indien de aanvraag aanvaard wordt.

De woorden "Indien de aanvraag aanvaard wordt" dienen te worden vervangen door "Indien de erkenning verleend wordt".

In het ontwerp is alleen sprake van een "exploitatiekaart", niet van een "koperskaart". De hele erkenningsprocedure geldt nochtans zowel voor exploitanten, als voor kopers. De vraag rijst dus of ook niet moet worden voorzien in de toekenning van een "koperskaart".

Het is voorts allicht de bedoeling dat het erkenningsnummer vermeld wordt op de kaart. Dit kan duidelijkheidshalve uitdrukkelijk worden bepaald.

Artikel 22

1. Luidens paragraaf 1 van dit artikel kan het erkenningscomité, op basis van de wijzigingen welke de houder van de erkenning, op grond van artikel 21 van het ontworpen besluit, moet meedelen, "besluiten", hetzij dat een formele aanpassing van de erkenning noodzakelijk is, hetzij dat een nieuwe aanvraag noodzakelijk is "met intrekking van de bestaande erkenning". Paragraaf 2 voorziet in de kennisgeving van de "beslissing" van het comité aan de houder van de erkenning.

Zoals de gemachtigde van de regering heeft bevestigd, kan het erkenningscomité terzake alleen voorstellen doen aan de minister, en is het de minister die beslist of het kan volstaan de erkenning aan te passen, dan wel of de bestaande erkenning moet worden ingetrokken en eventueel een nieuwe erkenning kan worden gevraagd. De ontworpen bepaling moet derhalve in die zin worden aangepast dat de termen "ertoe besluiten" en "beslissing" worden vervangen door "voorstellen" en "voorstel". De woorden "met intrekking van de bestaande erkenning" moeten bovendien worden weggelaten.

2. In paragraaf 1 dienen de woorden "van dit besluit" te worden geschrapt.

Deze opmerking geldt eveneens voor de artikelen 24, §§ 1 en 2, 25, §§ 1 en 3, 26, § 1, 28, § 1 en 29 van het ontwerp.

Artikel 23

Volgens de gemachtigde van de regering zijn er in de verwijzingen in paragraaf 1 van dit artikel een paar fouten geslopen en moet die paragraaf worden geredigeerd als volgt :

"§ 1. Bij een verlenging van een bestaande erkenning moet de aanvrager van de verlenging een aanvraagdossier, bevattende de in artikel 9, § 1, 1°, d), e), 4°, 5°, 6°, 7° en 8°, vermelde gegevens en, indien sinds de laatste aanvraag gewijzigd, de in artikel 9, § 1, 1°, a), b), c), 2° en 3°, vermelde gegevens per aangetekend schrijven aan het secretariaat bezorgen, waarna de procedure verder verloopt volgens de artikelen 14 tot 17."

Artikel 24

In paragraaf 1 van dit artikel zouden de woorden "Het erkenningscomité kan initiatieven nemen om te controleren" beter worden vervangen door "Het erkenningscomité controleert".

Artikel 25

1. Luidens paragraaf 1 kan het bosbeheer of de bosbeheerder, in geval van niet-naleving van de vereisten gesteld in de artikelen 3 en 4 van het ontworpen besluit, een met redenen omklede klacht indienen bij het secretariaat, "of, indien daartoe gemachtigd, een procesverbaal opstellen".

De woorden "of, indien daartoe gemachtigd, een procesverbaal opstellen" zouden beter in een afzonderlijke volzin van paragraaf 1 worden opgenomen. Die volzin kan dan worden geredigeerd als volgt :

"Indien proces-verbaal wordt opgesteld wegens niet-naleving van die vereisten, geldt dit als klacht."

2. In paragraaf 2 wordt bepaald dat "een met redenen omklede beslissing van de minister" over de klacht aan de betrokken koper of exploitant wordt toegezonden door het erkenningscomité. In paragraaf 3 wordt dan weer gesteld dat "het erkenningscomité ... autonoom (kan) beslissen" of de koper of de exploitant waartegen de klacht is gericht al dan niet geschorst wordt voor een periode van maximaal één jaar of de exploitatie moet stopzetten zolang niet is voldaan aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 3 en 4.

Uit de toelichting verstrekt door de gemachtigde van de regering kan worden opgemaakt dat het de bedoeling is een onderscheid te maken naar gelang van de aard van de overtreding waarop de klacht slaat. Ernstige overtredingen, die naar de opvatting van het erkenningscomité aanleiding kunnen geven tot de intrekking van de erkenning, worden, met het advies van het comité, voorgelegd aan de minister, die beslist tot verwerping van de klacht of tot intrekking van de erkenning. Over minder ernstige overtredingen beslist het erkenningscomité zelf. Het kan ofwel de klacht verwerpen, ofwel bevel geven de exploitatie tijdelijk stop te zetten tot een einde is gemaakt aan de overtreding, ofwel de erkenning voor maximaal een jaar schorsen. Die bedoeling zou duidelijker tot uiting moeten worden gebracht in de ontworpen bepalingen.

Artikel 26

Ter wille van de rechtszekerheid, zouden in paragraaf 1 van dit artikel de woorden "binnen 30 dagen na de beslissing van het erkenningscomité" beter worden vervangen door "binnen 30 dagen na de kennisgeving van de beslissing van het erkenningscomité".

Artikel 28

In de paragrafen 2 en 3 van dit artikel moet het woord "automatisch" worden geschrapt. De gemachtigde van de regering is het daarmee eens.

Artikel 29

Dit artikel luidt als volgt :

"De intrekking of schorsing van de erkenning wordt per aangetekend schrijven aan de houder van de erkenning meegedeeld. Binnen een termijn van 15 dagen kan de houder van de erkenning zich verantwoorden of ervoor zorgen dat aan de voorwaarden, zoals vermeld in artikel 3 of artikel 4 van dit besluit, is voldaan".

De gemachtigde van de regering heeft, met betrekking tot de door de tweede volzin geboden mogelijkheid voor de houder van de erkenning om zich te verantwoorden of zich in regel te stellen, de volgende toelichting verstrekt :

"Bij een intrekking (= beslissing van de minister) kan de koper/exploitant zich niet meer in regel stellen. Enkel beroep bij de Raad van State is nog mogelijk. Voor beslissingen genomen door het erkenningscomité, kan de koper/exploitant zich verantwoorden of in regel stellen (bv. bij stilleggen van werken totdat aan de voorwaarde is voldaan). Daarnaast bestaat er nog steeds de beroepsmogelijkheid bij het comité van beroep".

Die beperkte draagwijdte van de tweede volzin moet in de tekst duidelijker tot uiting worden gebracht.

.../...

Artikelen 32 en 33

Deze artikelen dienen onderling van plaats te wisselen : de inwerkingtredingsregeling dient vooraf te gaan aan de uitvoeringsbepaling.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	J. SMETS,	
	H. COUSY,	assessoren van de
	A. SPRUYT,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegdgriffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. K. BAMS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

W. DEROOVER